

[Simonsen.]

f. eks. spørgsmålet om ankeinstans og spørgsmålet om bodsbestemmelser osv., som også er væsentlige punkter, men alligevel kun er, om man så må sige, eksisterende bestemmelser, der skal poleres op. Det primære er for os at se, at også andre lønmodtagergrupper bliver omfattet af arbejdsrets-systemet.

Dernæst vil jeg gerne tilslutte mig hr. Erik Andersen (Fr.borg amt)s konstatering i forbindelse med SFs forslag af, at der nu i hvert fald fra alle sider i folketinget er enighed om at opretholde arbejdsretten som nogetsærlig afgørende. Vi skal ikke så langt tilbage i folketingets historie, vist ikke mere end ét år, for at konstatere, at der var partier i folketinget, som ønskede arbejdsretssystemet ophævet. Med den argumentation, hr. Erik Andersen (Fr.borg amt) her for et øjeblik siden anvendte i forbindelse med hele det arbejdsretslige system, synes jeg, at der er sat en ekstra kraftig streg under nødvendigheden af at opretholde det, men selvfølgelig skal det justeres.

Vi kan således ikke tilslutte os det forslag, der ligger her fra SFs side, men vi er enige i, at der skal ske ændringer i forbindelse med arbejdsretssystemet, og skulle denne debat føre til, at udvalgsarbejdet bliver yderligere fremskyndet, kan man sige, at debatten ikke har været fuldstændig overflødig.

Christophersen: Det forslag, som SF har fremsat, og som er til behandling her i dag, beskæftiger sig, som de tidligere talere har været inde på det, med et problem, som selvfølgelig er vældig aktuelt, men ligesom mine forgængere heroppe vil jeg sige, at det er et forslag, der på flere måder foregriber den debat, som vi venter på skal tage sit udgangspunkt i arbejdsretsudvalgets slutresultat.

For det første beskæftiger forslaget til folketingsbeslutning sig kun med visse sider af hele det arbejdsretlige system, og for det andet foregriber det altså som sagt det resultat, der skulle komme ud af de drøftelser,

hvori også repræsentanter for organisationerne deltager.

Jeg vil imidlertid godt knytte nogle enkelte bemærkninger til indholdet af forslaget til folketingsbeslutning og vil først sige, at der i forslaget ligger nogle tanker om en decentralisering af arbejdsrettens funktion, som jeg i og for sig godt kan forholde mig lidt sympatisk over for. Der kan være idé i at overveje, om man bør sprede en del af virksomheden, men over for det står, som også arbejdsministeren var inde på, et hensyn til behovet for en ensartet retspraksis. Vi må i arbejdsretten have dommere, som har et ret omfattende kendskab til retspraksis.

Endvidere stiller man forslag om en sammensætning af arbejdsretten, som betyder, at den neutrale formand eller opmand, eller hvad vi nu skal betegne ham som, i praksis skal forsvinde. Det er en tanke, som vi må stille os meget skeptisk over for. Det viser sig rent faktisk, at en stor del af de afgørelser, der træffes på arbejdsmarkedet, er forligsmæssige afgørelser, og jeg tror, at en af grundene til, at man får disse forligsmæssige afgørelser, er, at man har en tredje instans, som objektivt og neutralt prøver at få parterne til at mødes omkring en fælles opfattelse af, hvordan sagen skal afgøres.

I den forbindelse vil jeg godt sige, at SFs vurdering af den neutrale formand som udtryk for en vis klasseindstilling betragter jeg som forkert. Rent faktisk udgør vores arbejdsretlige system i høj grad en beskyttelse af lønmodtagerne, og det viser sig også i arbejdsrettens praksis, at det ikke er lønmodtagerne, der normalt repræsenterer den største part af de indklagede. Det er først og fremmest de uorganiserede arbejdsgivere, og lægger man dem sammen med de organiserede arbejdsgivere, udgør de i almindelighed over halvdelen af de indklagede.

Jeg vil endelig om tanken om bodssystemets afskaffelse sige, at jeg ligesom hr. Erik Andersen (Fr.borg amt) meget vel kan se, at der kunne være et behov for at begrænse dets anvendelse. På den anden side tror jeg,